

Už je to řádka let, co jsme s mojí Dankou během pár dnů ve Velké Británii navštívili několik společenství a domácích skupin a sdíleli jsme věci z naší služby. Laskavým průvodcem nám byl - tehdy asi pětadesátiletý - Don.

Jednou se takhle pozdě večer vracíme ze setkání a já se vyptávám na lidi, které máme potkat zítra: čím žijí, jak jim můžeme nejlépe posloužit a podobně. Don na moje zkoumavé otázky chvíli odpovídal, ale pak se odmlčel a docela naléhavě prohlásil: „Pavel, just relax!“ „Pavle, uvolni se!“ A chvíli to rozvíjel: „Díky za skvělý večer! A kolik hlubokých osobních rozhovorů jsi měl odpoledne? Celý den jsi jel na plné obrátky! O zítřku se pobavíme zítra ráno, až se vyspíš.“ V tu chvíli jsem zdvořile nic neřekl, ale upřímně jsem se na Dona zlobil: Já se chci co nejlíp připravit na zítřejší službu, co nejkonkrétněji se modlit a Don mi řekne: „just relax!“ - „Dej si pauzu!“

Když jsme se pak vrátili z cest domů, s Dankou jsme si vzájemně několikrát za den říkali: „just relax!“ - „Uvolni se!“

A v následujících měsících jsme se učili odpočívat! Záměrně jsme vytvářeli chvíle, kdy jsme mohli nic nedělat! Jak každý zvlášť - osobně, tak i s Dankou ve dvou podle toho, jak to s ohledem na chod služby a rodiny bylo možné. Jsme velmi činní lidé! Ale teď jsme se kromě pilné a akční služby učili „jen tak“ si vděčně vychutnávat přítomného Ježíše, samotu, sebe navzájem, děti a taky se vděčně ohlížet na ovoce Boží milosti. A u toho prostě „nic dalšího nedělat!“

Na jedné straně vidím spoustu (fakt spoustu!) výroků apoštola Pavla i Petra ve stylu:

- **Bojuj** dobrý boj víry! (1. Timoteovi 1,18; 6,12)
- Horlivě **usiluj**, aby ses před Boha postavil jako člověk osvědčený, pracovník.
(2. Timoteovi 2,15)
- **Snášej** spolu se mnou útrapy. (2. Timoteovi 2,3)
- Proto se **namáháme** a **zápasíme**. (1. Timoteovi 4,10)

A desítky výroků jsou tam ještě o **pronásledování**, v němž máme vytrvat ve věrné službě. Z toho se na první pohled může zdát, že Pavel i Petr a vlastně i Ježíš strašně „jeli na výkon“. Současně s tím Apoštol Pavel a další úžasní služebníci uměli **spočinout v Ježíši**, uměli **Mu naslouchat**, uměli s Ním otevřeně **probírat své pocity**, naděje, strachy, únavu, zklamání. Hned při stvoření světa Pán Bůh ustanovil **den odpočinku**, jehož dodržování od svých lidí docela vyžadoval! Chtěl, aby se soustředili na Něho a **těšili se z Něho**. Sám Stvořitel taky náležitě odpočíval a těšil se ze svého díla!

Pán Ježíš rozhodně hledá učedníky, kteří budou ochotní pro něho nasadit úplně všechno! Na druhé straně ale nechce, aby jeho učedníci byli pořád jen udýchaní a upocení. Naopak chce, aby byli zdraví, silní, výkonní! Proto svým učedníkům občas řekl: „Pojďte stranou a chvíli si **odpočiňte**.“ (Marek 6,31)

Mám dojem, že tohle nás taky nikdo neučil: těšit se z blízkosti živého Ježíše, odpočívat v Něm, od Něho čerpat obnovu a sílu. A to na pozadí velmi pilné služby nebo dokonce obětí! Je-li naše srdce a naše služba ukotvena v Ježíši, pak to celé není primárně o našem výkonu, ale především o **Jeho zmocnění**, které čerpáme v Jeho blízkosti! Ano, Pán Ježíš chce naši vytrvalost a další silné vlastnosti. Ty ale mají vyplývat z našeho hlubokého spočinutí v Něm! Proto Pán Ježíš chodil na tu horu: pobývat s nebeským Otcem, rozmlouvat s Ním, být s Ním. Jestliže uprostřed soustředěné a intenzivní služby přirozeně nevyhledáváme a hluboce neprožíváme taky Ježíšovu blízkost, může nám ze vši krásné služby zůstat jen dřina a v důsledku toho až vyhoření... Nevím, jestli sis povšiml/a, že tady na webu Mosty k lidem.cz je mezi mnoha praktickými návody a výzvami taky celý oddíl s lekci ve stylu:

- **D01. Sýtím se tvou blízkostí** (5:07)
- **D03. Naslouchám živému Ježíši** (5:43)
- **D04. Jak se udržuje zápal** (5:34) – Taky o odpočinku
- Vyhledej si i **E09. Rytmus radosti** (5:57)

Pane Ježíši, děkuji Ti, že zmocnění pro službu, které spočívá ve Tvé blízkosti, je k dispozici pro každého Tvého služebníka.